

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums**Redakcijas sleja**

Dārgie euharistiskās Jēzus Sirds godinātāji! Jūnija mēnesis priekš daudziem kūtrajiem katoļiem ir nežēlīgs, jo liek svinēt daudzus svarīgus Baznīcas svētkus liturģiskajā kalendārā un „traucē” strādāt dārzos, vai atpūsties pie dabas krūts. Taču patiesiem Kristus draugiem tā ir iespēja stiprināt savu ticību un priecāties kopā ar Baznīcu, svinot dažādus svētkus Pestītāja un Dieva svēto godam. Lieldienu noslēgumā 50. dienā pateicāties par atsūtīto Svēto Garu Iepriecinātāju, svinēdami Kristus dibinātās Baznīcas dzimšanas dienu. Tajā piedzima priekš mūžīgās dzīves arī vēl viens mūsu draudzes bērns Markus Dambis, kurš tika nokristīts un kopā ar pārējiem 7 bērniem pieņēma Vissvētāko Sakramentu Pirmajā Svētajā Komūnijā (kopā 8 bērni). Vai tā nebija liela un skaista svētku diena visai draudzei un sevišķi Svētdienas skolas bērniem? Noteikti bija, bet sevišķi šīs skoliņas skolotājai Baibai Mazkalniņai, kurai izsaku sirsniņu pateicību par drosmi un uzņēmību ar lielu pacietību un mīlestību vadīt bērniem katehēzes nodarbības.

60. dienā pēc Lieldienām Latvijas Baznīca svinēja brīnišķīgos Kristus Miesas un Asiņu svētkus, kuru oktāvas svētdienā (18.06.) devāmies arī tradicionālajā euharistiskajā procesijā, pasludinot dievnama 4 stūros evaņģēliju. Domāju, ka Lielvārde bija viena no tām retajām baznīcām, kur tika dziedāti svinīgie responsoriju dziedājumi pirms evaņģēlijiem, ko saucam par „Stacijām” (apstāšanās vietas), apdziedot kādu Svēto Rakstu vietu par euharistisko tēmu. Vecrīgā un citās pilsētās šāda procesija notika pa ielām ārpus dievnama, manifestējot savu ticību Kristus klātbūtnei Vissvētākajā Sakramentā zem Maizes zīmēm. Paldies visiem, kuri ar prieku piedalījās šajā un piedalās katrā euharistiskajā procesijā!

Kā kronis daudzajiem svētkiem jūnijā bija Jēzus Sirds svētki, kuros godinājām dievišķās mīlestības simbolu — Pestītāja kvēlojošo Sirdi, ko esam kronējuši ar asajiem vienaldzības un lepnības ērkšķiem un pārduruši ar ļaunuma un naida šķēpu. Pasaulei ir nopietns iemesls pārlūgt šo Sirdi par neskaitāmiem grēkiem, ar kuriem Dieva Dēls tiek aizvainots ikdienā. Savukārt Jēzus ir apsolījis ierakstīt savā Sirdī tās godinātājus uz mūžiem. Godināsim vienmēr dievišķo Pestītāja un Marijas Bezvainīgo Sirdi! Pagodinām arī Jēzus priekšgājēju sv. Jāni Kristītāju kā „lielāko starp dzimušajiem no sievietes”

un slavējam apustuļu prinčus Kristus Baznīcā—svētos Pēteri un Pāvilu. 25. jūlijā godināsim apustuli Jēkabu un sv. Kristoferu, šoferu aizbildni. Tāpēc 23.07. pēc Mises pasvētīsim transporta līdzekļus un to vadītājus. Jūlijā ceram pabeigt dievnama pamatu betonēšanu, ja pietiks jūsu saziēdoto līdzekļu. Lai Dievs jūs svētī! A.S.

Par reliģisko konfesiju attiecībām

Tikai 20. gs. otrajā pusē Baznīcas dokumentos, kuros tika runāts par citām reliģijām, ieskanējās vārds “dialogs”. Pāvesta Pāvila VI pirmā enciklika bija veltīta Baznīcas dialogam ar pasauli un reliģijām. Ja iepriekš citas ticības un reliģiskie kultūri tiek uzskatīti par “īstās”, jeb katoliskās ticības ienaidniekiem, pret kuriem jācīnās, tad tagad tos uztver kā dažādu tautu gatavošanos satikšanās brīdim ar Kristu. Deklarācijā teikts, ka visām tautām ir “vienas saknes”, un tās visas veido vienu kopienu ar Dievu – kā vienīgo to sākumu un beigām. Katoliskā Baznīca nenoliedz neko, kas šajās reliģijās ir patiess un svēts, kas apgaismo visus cilvēkus. Tiek uzsvērts, ka Baznīca spēj rast kopīgu valodu ar dažādām kultūras formām, jo caur tām cilvēkam paveras jaunas iespējas izzināt labo, kā arī smelties gaismu un saskatīt vispārējās vērtības.

“... Suitu sievu dziedājumi Aglonā 14. augusta nakts Misē ir lielisks kristīgās pārliecības un latviešu folkloras tradīciju apvienojums” (Aija Andersone, 12. lpp.)

Nevar noliegt, ka evaņģelizācijas procesā tika pieļautas arī kļūdas, piemēram, Antiļu salās ticības vārdā tika iznīcināti gandrīz visi iedzīvotāji. Ne velti 2000. gadā, lūdzot piedošanu par Baznīcas bērnu pagātnes vainām, Jānis Pāvils II bija iekļāvis šādu lūgšanu: “Pasaules Kungs, caur savu Dēlu Tu mūs aicināji mīlēt savus ienaidniekus, darīt labu tiem, kas mūs ienīst... Tomēr kristieši bieži ir nolieguši Evaņģēliju. Pakļaujoties varas mentalitātei, viņi ir pārkāpuši etnisko grupu un tautu tiesības un izrādījuši nicinājumu pret viņu kultūru un reliģiskajām tradīcijām. Esi žēlsirdīgs un dāvā mums Tavu piedošanu!”

Itāļu misionārs Pjero Gedo raksta, ka mūsdienās kristīgo vēsti vieglāk palīdz izplatīt dažādas tehnoloģiskās iespējas... Evaņģēliju vajadzētu iemiesot ar mīlestību un cieņu pret vietējo kultūru, nenoniecīnot vietējās tradīcijas. Tas ir dziļš, globāls, lēns, pakāpenisks un sarežģīts process. Palīdzī, Dievs!

Izrakstu no “Katoļu Baznīcas Vēstneša” (09.06.2017; 12., 17., 18. lpp.) veidoja Vilhelmīne Eisaka.

Svētdienas skolas izlaidums

Jūnija mēnesis ir īpašs daudzās iestādēs, jo notiek eksāmeni un ir klāt arī ilgi gaidītais izlaidums.

Līdzīgas izjūtas šogad piedzīvojām arī mūsu draudzē, jo noslēdzās Svētdienas skolas nodarbības, kuru laikā bērni cītīgi gatavojās gaidāmajam pārbaužu darbam, iepazīstot gan dažādus Svēto Rakstu lasījumus, gan arī apgūstot katehismu. Mūsu kopīgā darba rezultāts atspoguļojās skaistā Vasarsvētku dievkalpojumā, kurā bērni pirmo reizi uzņēma savās sirdīs Pestītāju viņu Pirmajā Komūnijā. Jaukās izjūtas un emocijas vēl ilgi paliks manā atmiņā, jo bērnu sejiņās bija redzams milzīgs prieks par ilgi gaidīto tikšanos ar Jēzu, pieņemot Vissvētāko Sakramentu - Jēzus Kristus Miesu un Asinis zem maizes un vīna zīmēm.

Svinīgā dievkalpojuma laikā vēlreiz guvu pārlicību, ka, paļaujoties uz Dieva gribu, mēs saņemam ikvienu žēlastību, lai pārvarētu grūtības. Svētdienas skolu nodarbību gatavošanā to bija ne mazums, jo nācās arī pašai daudz laika veltīt ticības pamatu pamatīgai izziņai. Ja nebūtu mūsu priesteri Andra Solima izteiktais piedāvājums un ja nebūtu saskatījusi tajā Dieva gribu, tad noteikti nebūtu pilnveidojusies ticības lietās un arī nebūtu guvusi prieku darbā ar bērniem, jo tieši mazie draugi bija tie, kuri ar saviem daudzajiem jautājumiem rosināja meklēt atbildes uz reizēm pat šķietami grūtiem jautājumiem. Un kopā, lūdzoties, mums izdevās!

Ļoti vēlētos, lai Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzē skanētu bērnu balsis un lai arī turpmāk kāds no mūsu draudzes saklausītu aicinājumu darbam ar bērniem, ko diemžēl nevarēšu turpmāk uzņemties dzīves apstākļu maiņas dēļ. To no sirds novēlu, jo Dieva žēlastības ir neizmērāmas, ja vien spējam ieklausīties un saprast Dieva gribu. Vēlreiz paldies mūsu draudzes priesterim un arī visiem draudzes locekļiem par lūgšanām svētdienas skolas bērnu un skolotājas nodomā.

Svētdienas skolas skolotāja Baiba Mazkalniņa

Bērnu Pirmā Komūnija Vasarsvētkos, 4.06.2017. Lielvārdes baznīcā

Jūnija mēneša pārdomas

Vasarsvētki manā bērnībā saistās ar Svētā Gara no-nākšanu un visas dabas pasvētīšanu. Pēc tam drīkstēja sēdēt uz zemes un kūleņus mest. Mājās, telpās bija bērzu meijas un pa grīdu, balti izberztu, izkaisītas sa-griezta smaržīgas kalnes.

Šogad Vasarsvētkus svinēju savā baznīcā. Tā bija pušķota ar meijām un “baložiem” – Svētā Gara simbo-lu. Jēzus, uzkāpdams debesīs, apsolīja atsūtīt Svēto Garu. Un tā, Vasarsvētku dienā nāk Svētais Gars ar Jēzus sūtītām žēlastībām. Piepilda dvēseli ar labām domām, mīlestību, stiprina ticībā, dod padomu ikdie-nas dzīvē. Arī pirms grēksūdzes jālūdz Svētais Gars, lai palīdz atcerēties grēkus un droši tajos atzīties. Ma-nuprāt, Dievs Svētais Gars ir darītājs, kas reāli palīdz cilvēkiem kļūt par Vissvētās Trīsvienības ģimenes lo-cekļiem. Jūnija mēnesī godinām Jēzus Sirdi. Vairāk iedziļinoties jūnija mēneša svinamajās dienās, saprotu, ka tiek izceltas trīs Sv. Mises, veltītas Kristus Miesas un Asiņu godam oktāvas laikā. Kristus Miesas un Asi-ņu svētki ir ciešā saistībā ar Kristus Augšāmcelšanās svētkiem un tiek svinēti 60. dienā pēc tiem kā Lielās Ceturtdienas Pirmās Sv. Mises svinīgā piemiņa un tur-pinājums.

Tātad ir pagājušas tikai 60 dienas, kopš Jēzus uzva-rēja nāvi un augšāmcēlās. Tās moka un neizsakāmi lielās sāpes, ko Viņš cieta pie Krusta, nedrīkstam tā vienkārši un ātri aizmirst. Svinot šīs Sv. Mises, mēs it kā atgriežamies telpā, kur Jēzus ēda Pēdējās vakariņas kopā ar saviem mācekļiem. Dieva Vārdā Viņš izskaid-ro Euharistijas būtību un vajadzību to pieņemt, pavēlē-dams mums to darīt Jēzus Upura piemiņai. Euharistija ir Dieva dāvana mums. Kādēļ tik daudzi katoļi atsakās no šīs Dieva dāvanas?

Svētā Komūnija dod apžēlošanu, grēku piedošanu, mīlestību. Un Jēzus pirms uzkāpšanas debesīs atstāja jaunu bausli: “Mīliet cits citu kā es jūs esmu mīlējis!” Vispirms jāmīl sava dvēselīte, tā jāuztur tīra. Bieži jā-pieņem Vissvētākais Sakraments, lai dvēselīte justos mierīga un pārtikusī.

Kristus Miesas un Asiņu svētku oktāvas svētdienā bija īpaša un skaista euharistiskā procesija ar 4 evaņ-gēlijiem, kurus ievadīja jauki kora dziedājumi latīniski, tā sauktās „Stacijas” jeb „Responsoriji”. Gan Misē, gan procesijā atkal mūs priecēja vieskoristu skanīgās balsis. Noslēgumā varenī skanēja himna “*Te Deum laudamus*”. Gribu atzīmēt, ka arī mūsu mazais korītis (6-7 dziedoņi) turas ļoti labi un spēj arī nodziedāt daudz brīnišķīgu dziedājumu.

Kā noslēgums Kristus Miesas un Asiņu svētku ok-tāvai ir Vissvētākās Jēzus Sirds svētki. Jēzus vēlas un gaida no mums mīlestību, tikpat lielu un uzticīgu, kā-du viņš sniedz mums. Ja esam sasnieguši šo kontaktu ar Jēzu, tad dzīve krasi izmainās uz labo pusi. Tad tā ir Dieva dzīve cilvēkā un cilvēka dzīve Dievā. Tas ir grūti sasniedzams mērķis. Vismaz dzīvosim tā, lai Dievs ir pirmā persona mūsu ikdienā. *L. Apsīte*

Latvijas lielā un neremdināmā sāpe

Esam sagaidījuši ziedošo un saulaino šī 2017. gada vasaru, aizsteigušies kristīgie Lielās Dienas svētki, arī Latvijas Valsts neatkarības atjaunošanas svētki - 4. maijs. Ir pienācis jūnijs, bet šis mēnesis, līdzko nāk tuvāk 14. datums, tad arī atver neremdināmas sāpes, kuras ļaunās varas darbi paveikuši mūsu Latvijas valstij un tās cilvēkiem. Toreiz, 1941. gadā biju vēl pusaudze, dzīvoju Rēzeknes bērnu patversmē „Tynumi”. Kāpēc patversmē? Arī tā ir liela un neremdināma sāpe mūsu ģimenē. 1918. gadā mans tēvs, toreiz tikai 18. gadus vecs, brīvprātīgi aizgāja karot par Latvijas brīvību. Cīņu laikā bijis jāpeld pāri Aiviekstes upei un līdzī jāvelk biedrs, kurš nav pratis peldēt. Tēvam uz muguras krekls sasalis, no kā saslimis ar tuberkulozi. Viņš inficēja māmiņu, kura nomira 35 gadu vecumā 04.05.1939. Tēvam valdība maksāja invalīda pensiju. Slimība progresēja un 1940. gadā mūsu valsti okupēja. No šī brīža Latvijai vairs nekas nepiederēja. Tēvam vairs pensiju nemaksāja. Mēs palikām seši mazgadīgi bērni ar ļoti slimu tēvu, bez jebkādiem iztikas līdzekļiem, vienā aukstā istabiņā, bez jebkādam ērtībām. Un tad kādā februāra naktī tēvam kļuva ļoti slikti, viņš palūdza ūdeni. Es to pasniedzu, bet viņam sākās asiņošana, ūdens krūzīte nokrita zemē, veldze izlija. Trīs mazākie bērni gulēja. Mēs četri bērni palikām vieni paši istabā ar mirušo tēti. Bija šausmīgas bailes un izmisums. Vecākās māsas dzīvoja pie svešiem ļaudīm, lai izdzīvotu. Tā, lūk, mūs četrus, pusapģērbtus, nosalušus, kaimiņi savāca divos zirgu ragavu pajūgos, pārsedza ar vatētām segām un aizveda uz Rēzeknes patversmi „Tynumi”. Tur tikām nomazgāti, apģērbti, paēdināti un baltos paladziņos apguldīti. Tur valdīja svētlaieme. Tur bija mūsu otrreizējā piedzimšana. Patversmei tēvs Jezups Grišāns bija nopircis 4 ha zemes, uzcēlis divstāvu māju, un atvēlējis to patversmei, mūsu audzinātājas bija klostera māsas privātos apģērbos. Patversmē bija sava kapela, kurā ļoti bieži notika sv. Mises tēva Jezupa Grišāna vadībā. Tur mēs nostiprinājāmies kā fiziski, tā garīgi. Lai pateicība Dievam un tēvam Jezupam Grišānam tur – Mūžības mājās.

Cauri dzīvei ejot, aizvien biežāk atmiņu taka ved un stājas pie nekad neaizmirstamās Latgales mocekļu masu apbedīšanas kapsētas Rēzeknes Miera ielas kapsētā.

Esmu šo traģisko notikumu aculieciniece un vēlos pastāstīt tiem, kuri to nemaz nezina. Esmu pateicīga labajiem cilvēkiem, kuri toreiz, pirms daudziem gadiem, bija nolēmuši šo traģisko notikumu liecības parādīt arī mums, Rēzeknes bērnu nama “Tynumi” bērniem. Bija saulaina, karsta vasaras diena.

Mūs, bērnus sapulcināja, lai dotos pārgājienā. Šādi pārgājieni mums vienmēr sagādāja prieku un pacilātības noskaņojumu. Taču šoreiz pārgājienam bija satriecošs un sirdī atstāja nekad neizdzēšamas sāpes. Kā sāpīgs dzēliens tas ir palicis dvēselē. Mēs apstājāmies Rēzeknes Miera ielas kapsētā pie tikko kā svaigi izrakta, gara, gara kapa, kurš atgādināja kaut ko līdzīgu kara laikā izraktai tranšejai. Kapsēta bija ļaužu pilna.

Tika atvests daudz zārku, starp tiem dažas vienkārši no dēļiem sanaglotas kastes.

Vācu virsnieku komandas izpildīja krievu armijas kareivji – gūstekņi. Tie veica visus fiziskos apbedīšanas darbus. Gaiss bija šausmīgi smacējošs, trūka elpas. Visapkārt izmisums, piederīgo sāpes un asaras. Raudāja visi. Sākās apbedīšanas ceremonija. Kapā sagūla zārki, cits citam blakus, kā brāļi, jo šīs dzīves ceļš bija beidzies. Viņu izciestās sāpes bija pārgājušas viņu tuvinieku un savas tautas sāpē, lielā un neremdināmā sāpē. Tā mums visiem sāp vēl šodien, sāpēs mūžīgi, par to rakstīs un stāstīs mūsu vēsture. Tika nosaukti šo mocekļu vārdi. Šķiet, daži palikuši atmiņā – Lismanis, Burelis, Styvriņš. Par visiem kapā guldītajiem mocekļiem tika pārklāts mūsu valsts karogs, sarkanbaltsarkano krāsu pārklājs un neiztrūkstošais zemes mātes paladziņš. Asaru ziedi, atvadu vārdi, klusuma brīdis.

Atceroties 14. jūnija komunistiskā terora upuru piemiņas dienu, pieminēsim arī tos mocekļus, kuri atdusas šajā masu apbedīšanas svētajā vietā - Rēzeknes Miera ielas kapsētā. Man liktenis bija lēmis šo kapu redzēt vaļā atvērtu. Ar skatu, ar sirdi un acu glāstu pavadīt upurus pēdējā gaitā. Toreiz man bija nepilni 13 gadi.

Valērija Kalve

+++++

Mans jūgs ir viegls

Ir beidzot atnākusi sen gaidītā vasara ar silto saulīti un garāko dienu. Arī darbu nasta kļuvusi smagāka. Prātā nāk bērniības laiks, kad nebija ne mašīnu, ne traktoru. Zemīti ara ar zirgiem, sēja arī graudus ar sētuvīti, staigājot pa uzarto, mīksto zemīti. Man, kā bērnam, bija jāstaigā līdzī un jāsprauž tā saucamās birzes, lai tēvs redzētu, līdz kurai vietai ir biruši graudi. Zemnieki smagi strādāja, bet ar to visu atrada laiku, lai varētu aiziet uz baznīcu, un svētku dienas arī svinēja. Jūnija mēnesis mums ir ļoti bagāts ar piemiņas un svētku dienām. Katru dienu tiek pagodināta Jēzus Sirds. Ir ļoti žēl, ka mēs neprotam novērtēt to, kas mums tiek dots. Ja agrāk svētkus svinēja trīs dienas, tad tagad mēs pat vienā dienā nevaram atdot godu Dievam, atnākot un kopā palūdzot svētību saviem darbiem un visai dzīvei.

Katrs mēs pašam arī savu māju, bet esam kūtri pie Dievnama sakopšanas. Arī Dievs vēlas dzīvot skaistā un sakoptā namā. Man gribētos aicināt draudzi ziedot kaut mazliet laika savam Dievam, nevis atnākt tikai kā ciemiņiem. Ir jau viegli aizrādīt, ka tur nav kārtības, bet ko tu esi darījis, lai to novērstu?

Ir problēmas ar baznīcas tīrīšanu. Ir sastādīts brīvprātīgo kopēju grafiks, kuru, diemžēl, ne visi ievēro. Paldies tiem, kuri pazvana un piesaka, ka viņi tajā dienā nevarēs atnākt, tad taču varam samainīties un visu nokārtot. Lūdzu nebaidīties no šī darba, lai arī mums daudziem gadu nasta ir krietna, bet putekļus paslaucīt un grīdu izmazgāt taču varam. Savu māju labāk vai sliktāk mēs taču kopjam. Jēzus ir sacījis: “Ņemiet manu jūgu uz sevis un mācieties no manis, un jūs atradīsiet mieru savai dvēselei! Jo mans jūgs ir maigs un mana nasta ir viegla.”

Ņina Ratnieks

**Jūlija mēneša
dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu
draudzē**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā

Sakramenta uzstādīšana un
adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas; **11:00** – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00**.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās:

sv. Mise pl. **19:00**.

29. jūnijā — Sv. Apustuļu Pētera un Pāvila svētki:
pl. **19:00** — svētku sv. Mise un Jēzus Sirds
dievkalpojums.

2. jūlijā — pl. 11:00: sv. Mise, dievkalpojums
Jēzus Sirds godam un euharistiskā procesija.

6.07. — mēneša pirmā ceturtdiena: sv. Mise
pl. **19:00** par visiem dzīvajiem draudzes
locekļiem. Pirms sv. Mises - Svētā stunda pl. **18:00**.

7.07. — mēneša pirmās piektdienas dievkalpojums
Jēzus Sirds godam pēc sv. Mises pl. **19:00**.

**Sakarā ar priesteru rekolekcijām 3.-6.07.,
dievkalpojumi nenotiks 3.-5.07.**

**23. jūlijā — Rīgas metropolijas dievnamu
iesvētīšanas gadadienā:**

11:00 — sv. Mise Lielvārdē,

pēc kuras tiks pasvētītas automašīnas, motocikli,
velosipēdi un citi transporta līdzekļi un tiks dota
svētība šoferiem.

**25. jūlijā — Sv. Apustuļa Jēkaba un sv.
Kristofera, šoferu aizbildņa svētkos:**

pl. **19:00** — sv. Mise.

**26. jūlijā — sv. Joahima un Annas, Jaunavas
Marijas vecāku piemiņas dienā:**

pl. **19:00** — sv. Mise.

28. jūlijā — pl. 17:30 — sv. Mise.

Lielvārdes pilsētas svētku

Ekumeniskais dievkalpojums luterāņu baznīcā
pl. **18:30**. Visi ir mīļi aicināti!

Kapusvētku kārtība:

30. jūlijā — Kapusvētki Madlienas kapos:

15:00 — sv. Mise un aizlūgums par mirušajiem.

6.08. — Lielvārdes katoļu kapos:

pl. **11:00** sv. Mise baznīcā, pl. **13:00** Vesperes un
Procesija par mirušajiem kapsētā.

19.08. — Krapes kapos:

pl. **14:00** sv. Mise un aizlūgums par mirušajiem.

20.08. — Jumpravas kapos:

pl. **15:00** sv. Mise un aizlūgums par mirušajiem.

Uzmanību!

*Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus, sevišķi
puišus, vīrus, nākt dziedāt draudzes korī!!!
Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā
ministranti mūsu baznīcā!!!*

**Dārgie draudzes locekļi! Izsaku sirsnīgu pateicību
visiem, kuri ir ziedojuši dievnama pamatu
remontdarbiem! Taču vēl puse pamatu ir jābetonē,
kas prasa lielus līdzekļus. Ir jāvāc līdzekļi arī apkurei.
Tādēļ ļoti lūdzu turpināt ziedot draudzes vajadzībām!**

*Vissirsnīgākā pateicība Svētdienas
skolas skolotājai Baibai
Mazkalniņai par ieguldīto darbu
un lielo mīlestību katehēzes
nodarbību pasniegšanā
bērniem!!! Lai Labais Dievs
aizmaksā par labo sirdi un svētī
turpmākajā dzīvē un kalpošanā
Kungam!!!*

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Daci Dambi (2.07.), Annu Brezčedu (7.07.) un
Zinaidu Kuzmani (16.07.) 75 g. jubilejā, Genovefu
Porieti (12.07.), Annu Varlamovu 80 g. jubilejā
(17.07.), Leonīdu Tarvidu 30 g. jubilejā (21.07.),
Mariju Griķīti (24.07.), Mariju Pelsi 60 g. jubilejā
(26.07.), Bronislavu Ratnieks (26.07.), Robertu
Kricki 80 g. jubilejā (31.07.) un citus.

Vārda dienā: visus Jāņus, Pēterus, Pāvilus,
Jēkabus, Marijas Magdalēnas un Annas.

30. jūlijā — pl. 11:00 būs sv. Mises tiešraide no
mūsu dievnama pa Radio Maria Latvija.

Klausieties un atbalstiet katoļu Radio Marija Latvija
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Aicinām ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

(mob.t.:29855768,

e-pasts: asolims@inbox.lv); www.lielvardnieki.lv